

ÚTI BESZÁMOLÓ

Szalai Judit

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Élmény a tanárnak, élmény a diáknak”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő az

Europass Teacher Academy által szervezett

English for Effective Communication – Professional Development Course kurzusról

2019. július 29. – 2019. augusztus 9.

Oxford, Egyesült Királyság

2019 nyarán lehetőségem nyílt részt venni az iskolám által benyújtott ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban. Iskolatitkárként nem módszertani, hanem kifejezetten olyan nyelvi kurzust kerestem, amely a kommunikációt helyezi előtérbe. Így esett a választásom a The Lake School of English in Oxford English for Effective Communication kurzusára. Már a különleges helyszín miatt is nagy várakozással és izgalommal tekintettem az utazás elé. Természetesen nagy adag félelem is volt bennem, hogy fogok majd boldogulni közel sem tökéletes nyelvi képességeimmel.

A zökkenőmentes érkezést követően a szállásomat is könnyen megtaláltam. Az angol nyelv minél alaposabb gyakorlása érdekében az iskolán keresztül kértem homestay szállást, ami családoknál való elhelyezést jelent. Az én vendéglátóm egy nagyon kedves nyugdíjas tanárnő volt, Elaine, akinél négyen laktunk. Két chilei lány, akik építészetet tanultak Oxfordban, már hosszabb ideje, egy fiatal spanyol tanár, Manu, aki szintén a Lake School-ba jött az általános iskolai kurzusra (angolt tanított) és én. A ház egyébként egy tipikus viktoriánus angol ház volt Oxford keleti részén, nem messze a centrumtól. Természetesen csodás kis kerttel. Az első nap felmértük a terepet, és miután az iskola is a belvárosban volt, Manuval megbeszéltük, hogy nem veszünk bérletet. Reggelente kb. 30 perces sétával kezdtük a napot, gyönyörű és hangulatos épületek között. Akkor még turistákkal sem nagyon lehetett találkozni.:

Az iskola egyébként figyelt arra, hogy az általa közvetített szállásokon különböző anyanyelvű résztvevők legyenek együtt. Ezzel is ösztönöztek mindenkit az angol nyelv használatára. Szorosan idetartozik a közös vacsora kérdése is, ami egy „kötelező” közösségi program volt. Nálunk fél 8-kor volt (ami csúsztatott egy kicsit, Elaine szerencsére rugalmasan kezelte), és beszélgetéssel zárult, ami sokszor 10 óráig elhúzódott. Szóval nem volt mese, ki kellett lépni a komfortzónából!

De a legfontosabb természetesen az iskola. A kurzus 2 hétig tartott, naponta 9.15 és 16 óra között, heti 21 órában. Két délutánt azért kaptunk, kedden és pénteken 1-től, hogy a kultúrára is legyen időnk. Az órákon kis csoportokban dolgoztunk, az első héten 11, a második héten 8 fővel. Magyar, bolgár, lengyel, olasz és spanyol hallgatók voltak a kurzuson. Általános iskolai, középiskolai, szakmai tanár, oktatás segítők, és olyan is volt, aki nem az oktatásban dolgozik.

Szóval elég vegyes összetétel. A legtöbb esetben párosan kaptuk a feladatokat, és Sharlene, a tanárunk ügyelt arra, hogy a párosok mindig változzanak.

A kurzus tematikájának felépítése véleményem szerint nagyon jó volt. Rövid bemutatkozás, ki kicsoda, mivel foglalkozik, család, egyebek. Aztán az érdemi munka. Nyelvtannal minimálisan foglalkoztunk, inkább csak egy gyors és rövid ismétlés. Az igeidők használata, kiejtések, csak az alapvető dolgok. Menetközben, egy-egy témához kapcsolódóan persze merültek fel kérdések. De beszéltünk, beszéltünk, a hangsúly a nyelv használatán volt, például a különböző helyzetekben használatos szavak, szófordulatok, új szavak, szóösszetételek, azonos hangzású és új szavak. Telefonálás és levélírás. Különbség a hivatalos és baráti levelekben használt megszólítások, kifejezések között. Nem maradhatott ki az angol életforma, a jellegzetes angol ételek, azok sajátos megnevezése sem. És persze még számtalan téma.

A szünetekben, kávézás közben találkoztunk a többi kurzus résztvevőivel is. A lakótársak révén keresztül-kasul alakultak ismeretségek. Ezt erősítették az iskola által szervezett vezetett túrák és kirándulások is, amik ugyan nem voltak kötelezőek, mégis szinte mindenki részt vett rajtuk. Így például az első napokban körbenéztünk Oxfordban, majd a következő héten elmentünk a Christ Church College-ba, aminek az épület szépségén kívül kétségtelenül fontos vonzereje volt sokak számára, hogy ott forgatták a Harry Potter filmek számos jelenetét. Ez egyébként is jellemző volt Oxfordban, a turisták számára két fő vonzerő volt, az egyetem és Harry Potter. Érdekes párosítás.:)

Visszatérve a programhoz, a hétvégi kirándulások nagyon jók voltak. Szombaton, az iskola szervezésében a vidéki Anglia, Cotswolds, csodás házakkal és kertekkel, és Stratford-upon-Avon, ami Shakespeare miatt kihagyhatatlan. Vasárnap sokan nem csatlakoztunk a londoni úthoz, helyette kisebb csoportokban szerveztünk kirándulást. Mi páran a Blenheim Kastélyt látogattuk meg, ami Sir Winston Churchill születési helye, és ami egész napos programnak bizonyult. Gyönyörű és hatalmas a kastély és csodás, hatalmas park veszi körül, kis tóval, vízeséssel, rózsakerttel, többek között. Nekem nagyon tetszett a titkos kert, a maga rendezetlen, vagy annak tűnő kinézetével. És persze a szomszédos kisváros, Woodstock.

De nem csak a kirándulások. Órák után rohantunk, hogy megnézzük, amit csak lehet. Például a Bodleian Library, ahova már reggel meg kellett venni a jegyet, hogy a délutáni vezetett túrára beférjünk. A Museum of Natural History, az Ashmolean, a Pitt Rivers gyűjtemény, vagy akár a Choral Evensong a Christ Church Cathedral-ban. Nagy élmény volt bemenni a látogatható college-ok udvarára, végigmenni, kicsit pihenni a gyönyörű kertekben. Természetesen a Turn Tavern sem volt kihagyható. És a második hét vége felé megnéztem az Oxford Shakespeare Co. előadását, az Üvöltő szeleket, a Wadham College kertjében. Ez volt szinte a korona az Oxfordban töltött időszakon. Felejthetetlen élmény.

A Lake School-ban és Oxfordban eltöltött idő nagyon fárasztó volt, de nagyon hasznos is. Rengeteget tanultam és ami a legfontosabb, megszereztem azt a bátorságot, hogy „merjem” használni a nyelvet. Akkor is, ha nem hibátlan, akkor is, ha nem pontos. Biztos vagyok benne, hogy munkám során hasznosítani tudom a megszerzett tapasztalatokat.

Hálás vagyok mindazoknak, akik ezt a lehetőséget és nagy élményt lehetővé tették számomra és akiktől a szervezés során minden segítséget megkaptam.